

Թէմասիւք, . . . Է. յարեալ իւր
ընդ միմանս. 2. ինկել, րիբել ան-
յին. se tenir ensemble; 2. se
contenir, se posséder, se mai-
triser. [Թմնն. se toucher.

Թէմասս, . . . Է. հպել է
Թէմասի, . . . Է. իրիբել. 2.
րիբել բռնել. իւր ճաւ. 3. հա-
նապարտել. s'étendre; 2. se
prolonger, durer longtemps; 3.
persévérer.

Թէմարուզ, . . . Է. իօթնպար-
ճաւն լինել. simuler une mala-
die, faire le malade.

Թէմիզ, . . . Բ. անշարել. 2.
ընտրել. 3. բաշարել. 2. սե-
պարել. 2. discerner, distinguer; 3. terme
distinctif.

Թէմիկ, . . . Բ. իննարհեցա-
ցանել. շռել. ինքսցանել. 2.
վարանել. faire pencher, incliner,
courber; 2. hésiter entre...

Թէմզիզ, . . . Բ. պարտել. պար-
տար պարտել. 2. լարա-
նուել. աշարտել զհամբաւ. dé-
chirer, mettre en pièces; 2. dé-
chirer qn. à belles dents, dé-
chirer la réputation de qn.

Թէմզիէէ (Թ), . . . Բ. ինքն
գովել. vanter qn. à l'excès, éle-
ver qn. jusqu'aux nues.

Թէմզիճ, . . . Բ. ինքնել. mêler,
mélanger.

Թէմէթիւ, . . . Զ. ինքն լուսն.
օգնար. վայելուճ. tirer profit de
qc.; profiter de qc., mettre à
profit; usufruit.

Թէմէլ. (Θεμέλιον) (իւսս. է-
սսս. սսլ.) հին. fondement, base.

— Ինտէն. (սսլնսսն. քէօ-
քիւնտէն. իզթիտասսն.) յար-
մարց. է սկիբան. tout à fait,
radicalement.

— Թութիւ. } (արմար-
Թէմէլէնմէք, ր. } նաւ.) հա-
Թէմէլէնմէք, ր. } րարել. s'é-
tablir, se fixer, s'affermir, s'en-
raciner.

Թէմէլլաճ, . . . ր. րիբ Թէմէննա:
Թէմէլի, ր. (միւէսսէս.) հին.
նել. fondé.

Թէմէլիւ, . . . Զ. րարանել է
հարարանել. changer de religion,

de nation, abandonner (renoncer
à) sa religion.

Թէմէլլիւք, . . . Զ. արանել. 2.
րիբել. se mettre en possession,
prendre possession de qc.; 2.
s'emparer, se rendre maître de qc.

Թէմէլլուզ, . . . Զ. արանել.
գրանել. վայելել. արանել. flat-
ter, flagorner, cajoler; flatterie,
adulation.

Թէմէլլիզ, ր. (պի-էսսս. սսլլ
էօզ.) անհին. sans (dénué de)
fondement, non fondé.

Թէմէլլիւ, . . . Զ. գրանել էն
հանգարել մի համարար. agir
avec lenteur dans qc., se don-
ner le temps.

Թէմէլլիւս, . . . Զ. լինել է
բարտար պարանել. 2. ճիւ-
նել էն. être en bon état; 2. être puis-
sant, influent.

Թէմէլլիւք, . . . Զ. ճարարել է-
նել. ճարարել էն. ինքն-
էն. être habile, ingénieux;
habileté, finesse d'esprit.

Թէմէլլիւս, . . . Զ. է սկիբան
իքնն րարանել. embrasser le
culte des Mages.

Թէմէլլիւս, . . . Զ. պանել.
se vanter, se glorifier.

Թէմէլլիւ, . . . Զ. հաւել. 2.
հաւել. couler; 2. se fondre.

Թէմէլլիւզ, . . . Զ. անշարել
զնն. se séparer des autres, se
distinguer; distinction.

Թէմէննա, } . . . Զ. սկիբան րար-
Թէմէննի, } սկիբան ինքն է լար-
նանն ինքն է սկիբան րարել.
է ննն ինքն րարանել. 2. սկիբան. ս-
ղիբար արանել. 3. ցանել. saluer
en portant ses doigts aux lèvres
et ensuite au front; 2. prier, sup-
plier très-humblement; 3. dé-
siner, souhaiter.

Թէմէննի, } . . . Զ. անհարան
իարարել էնել. 2. անարան,
հարան, արանել էնել. être im-
possible à exécuter; 2. être
inaccessible, d'un accès difficile,
être ferme.

Թէմէննի, . . . Զ. անհարան
իարարել էնել. 2. անարան,
հարան, արանել էնել. être im-
possible à exécuter; 2. être
inaccessible, d'un accès difficile,
être ferme.

Թէմէլլի, . . . Զ. յարանել.
լուսնել. avancer, marcher, faire
des (du) progrès; réussir.